

25. அதற்கு அவர் : அப்படியானால், இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தவேனுடையதை தவேனுக்கும் சலுத்துங்கள் என்றார்.

அது போல உங்கள் தாய், தகப்பனிற்குரியதை தாய் தகப்பனிற்கும், மாமன் மாமிக்குரியதை மாமன் மாமியிற்கும் கொடுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு ஒரு பெரும் விளக்கம் ஒன்றை கொடுத்த சந்தோசத்துடன் வெற்றிப்புன்னகை ஒன்று பித்தார். அப்பயார் இதிலே கொடுமதைப் படுத்தி வரி வாங்குகிற இராயர்கள், சீ தனம் வாங்குகிற மாப்பிளையினர் தாய், தகப்பனோ என்று ஜயெரத்தினம் மாமா சொல்லிச் சிரிச்சார்.

முந்திரிகை வத்தல், பரேச்சை, கஜ, தோலகட்டி வனை கலந்து ஊற வைத்த கற்பு நிறகே மெல்லிய வள்ளை ரிஸ்யு தாளில் குஞ்சம் வைத்து கட்டி வரும். ஆசை, ஆசையாய் உரிக்கையில் ஏலக்காய் வாசம் மச்சு முட்ட வீசும். வாயிலே போட நய உருகுவது போல உருகி மெதுவாக கரையும். வனிதா ஒரு வள்ளித்தட்டிலே கக்கைகளை அடக்கி கொடுத்துக் கொண்டு வந்தா. பிவரசம் குழை தவநாதனிற்கும், போதகருக்கும் கொடுக்க தட்டிலே இருந்த கக்கை முடிந்து விட்டது. போதகருக்கு அடுத்ததாக இருந்த வனிதாவின் புருசன் ஜயெக்குமாரிற்கு கக்கை இல்லாமல் போய் விட்டது. போதகரின் குரியதை போதகரிற்கும், தவநாதன் மாமாவிற்குரியதை தவநாதன் மாமாவிற்கும் கொடுத்தீங்கள், ஆனா ஜயெக்குமார் மாமாவிற்குரியதை ஜயெக்குமார் மாமாவிற்கு கொடுக்கவில்லையே வனிதா மாமி என்று ஆனந்தன் கேட்டான். இவன் எதை சொல்லுறான் என்பதை விளங்கிக் கொண்ட போதகர் எது எதுக்கெல்லாம் பைபிளிலே இருந்து வசனம் சொல்லுறான் வீணாய் போனவன். அதுவும் பிவரசம் குழை தவநாதனோடே என்னையும் ஏன்கோத்து விடுகிறான் என்று கதி கலங்கியபடியே கக்கை விழுங்கினார். அவருக்கென்ன அவசரம், மூதலிலே மற்றவையளை தானே கவனிக்க வேணும் என்று சலையை இழுத்து போர்த்திக் கொண்டு வனிதா மாமி உள்ளே போனா.

பள்ளிக்கட்டத்திற்கு போகும்போது கிருபா, ஆனந்தனிடம் "இண்டைக்கு ஒரு கட்டம் இருக்கு, மற்றவங்களுக்கு சொல்லாதே நீ மட்டும் வா" என்றான். நல்ல அடர்த்தியான தாடி வைத்த ஒருவர் பசினார். இனப்பிரச்சனையைக் கழித்தீர்வாகலாம், ஆனால் அத்துடன் மக்களின் பிரச்சனைகள் தீரப்போவதில்லை, சமதர்ம சமுதாயமே நமது இறுதி இலட்சியம். சாதி ஓடுக்குமுறையை எல்லா தொழிலையும் சமமாக மதிக்கும் சமுதாயத்திலேயே இல்லாமல் செய்ய முடியும். மனிதர்கள் எல்லாரும் ஒன்று என்று மதிக்கும் சமுதாயத்திலே தான் பெண்கள் விடுதலை அடைய முடியும். இலங்கையில் வறுமையில் வாடும் மலையகத் தமிழரை விட்டு விட்டு ஈழம் அமைய முடியாது.

பொறுக்க முடியாமல் தலைவர்கள் தங்கியிருந்த அசோகா விடுதிக் குப் போய் கட்டேட்டுவிட்டு வருகிறேன் என்று போன கிருபாவீட்டு திரும்பவில்லை. "அவனை ஒரு முறையாவது கண்ணிலே காட்டச் சொல்லடா" என்று கதறிய கிருபாவின் அம்மாவின் கண்களிலே தளும்பிய கண்ணீர் நிற்கவையேல்லை. நம்பிக்கைகள், இலட்சியங்கள் எல்லாம் இழந்து புத்தி பதேலித்துப் போன ஆனந்தன் தமிழ் தசேய இராணுவத்திற்குப் பிடிபடும் வயதில் உள்ள பட்டியங்களாகக் கிட்டப் போய் "இராயர்களிற்கு உரியதன இராயர்களே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்" என்று பிதற்றிக் கொண்டு நின்றான்.